

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Conventvi Grandimontensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

omni studeatis diligentia convenire ut & ablata restituant & ab eorum molestia & infestatione desistant. Quod si juxta commotionem vestram facere fortè contempserint, eos usque ad condignam satisfactionem censura ecclesiastica arceatis. Datum Laterani 111. Non. Decemb. pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ABBATI ET CONVENTUI
sancti Maglorij Parisiensis.*

*Epist. 144.
De quibus exi-
git pro in-
stallatione ab-
bat.*
Cum ex injuncto nobis apostolatus officio Ecclesiarum omnium sollicitudinem gerere teneamur, ea corrigere nos oportet quæ interdum contra sacrorum canonum sanctiones in eis per ipsarum ministros improvidè attètantur. Sanè ad audientiam nostram vobis referentibus est delatum quòd cum Abbatem vestrum contingit de novo in sede, prout moris est, collocari, Archidiaconus Parisiensis pro installatione ipsius centum solidos Parisiensis monetæ à vobis nititur extorquere, hujusmodi exactiorem in jus annuum convertendo. Quia igitur talis exactio est rationi contraria & sanctorum patrum institutionibus inimica, ne id de cetero attentetur, auctoritate præsentium districtius inhibemus. Nulli ergo &c. inhibitionis &c. usque incursum. Datum Laterani 111. Non. Octob. pontificatus nostri anno quartodecimo.

PRIORI GRANDIMONTENSI.

*Epist. 144.
Confirmatur
quædam statu-
ta.*
Cum quædam capitula in authentico nostro contenta per litteras tuas, quæ coram nobis recitata fuerunt, ad majorem duxeris evidentiam exponenda, nos attendentes te illa & intellexisse fideliter & salubriter explanasse, devotioni tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus ipsa secundum expositionem hujusmodi facias observari. Ad majorem verò cautelam expositiones illas de verbo ad verbum præsentis scripto jussimus annotari, quarum tenor est talis. Quia de pulsatione ad collationem prima fiebat quæstio, taliter videtur determinare privilegium, quòd procurator domus secundum tenorem mandati apostolici debet propria manu pulsare, cum in domo præsens fuerit, hora statuta à Priore, nisi infirmitas corporis manifesta vel necessitas inevitabilis ipsum detinuerit, ne collationi valeat interesse. Si verò interesse nequiverit, alius conversus, quem Prior statuerit, pulset hora statuta. Ita siquidem ut de negligentia jure non valeat reprehendi, Prior au-
Tom. II.

tem Clericum instituet qui procuratori vel alteri converso hora statuta præcipiat ut pulsetur; vel si Clericus negligens fuerit, hoc idem injungat alius Clericus loco ejus. Per quod manifestè datur intelligi quòd Clericus auctoritatem habet injungendi converso ut pulset hora statuta, vel si fortè hora transierit, conversus tenetur pulsare ad denuntiationem Clerici sine dilatione qualibet vel quæstione; & si quilibet horum negligens fuerit vel contemptor, de mandato summi Pontificis tamquam transgressor puniatur. Visitatores computationes audiant de receptis pariter & expensis, eo modo quo Prior computationes consuevit audire, quem modum, quamvis satis notus sit universis, planè coram omnibus in Capitulo generali exposuimus. Si Clericis placuerit ut exeant ad laborem, cum conversis exeant, & cum eis pariter revertantur: sed semper hebdomadarius in cella remaneat, cujus nomine intelligimus interiorem ambitum vel clausuram, vel, si clausura non fuerit, loca adjacentia officinis. Si verò Clerici vel conversi exceßerint exeundo, quod intelligimus si nimis frequenter & sine causa honesta, in Capitulo proclamantur à Clerico vel converso, & per hebdomadarium regulariter & rationabiliter judicentur. Cetera verò expositione aliqua indigere non videntur, cum mutationes Clericorum de voluntate Prioris cum consilio Clericorum discretorum fieri debeant, & cum mutati fuerint, nihil prorsus secum ferre debeant nisi pannos simplices, nec scripturam, nec quodlibet aliud, nec conversi pariter sine speciali permissione vel mandato Prioris, cum, sicut apertè sonat privilegium, nihil sibi proprium debeant vendicare. Quia verò computationis Capitulum, filii Prior, minimè fuit in tuis litteris explanatum, illud nos in aliis litteris nostris plenius duximus explanandum. Datum Laterani 1 v. Idus Januarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*PRIORI ET CONVENTUI
Grandimontensi.*

Venientes ad apostolicam sedem aliqui Clerici de quibusdam cellis ordinis vestri nobis proponere curaverunt quòd in multis statuta vestri ordinis violantur; propter quòd scandalum oritur inter fratres, & rixæ ac contentiones exinde oriuntur. Nos autem, quia ipsos tu, filii Prior, sicut per tuas litteras intimasti, excommunicationis vinculo innodaras, ut

*Epist. 145.
Super reformatione
ejusdem monasterij.*

D D d

super his quæ proponerent melius instrui valeremus, eidem beneficium fecimus absolutionis impendi, mandantes ut eos in locis suis recipi facias salva ordinis disciplina. Volentes igitur ut si qua in Ecclesia vestra corrigenda sunt, in melius corrigantur, venerabili fratri nostro Archiepiscopo Bituricensi & dilectis filiis de Pratea & de Varenis Abbatibus Cisterciensis ordinis Bituricensis diocesis dirigimus scripta nostra, ut ad vestram Ecclesiam accedentes, quæ ibidem invenerint contra regulam deformata, nostra freti auctoritate sublato appellationis obstaculo studeant reformare, contradictores censura ecclesiastica compescendo. Tales itaque vos in his exhibere curetis quod zelari merito videamini vestri ordinis honestatem, & huiusmodi contentiones & rixæ penitus sopiantur: quia servus Dei non oportet, secundum Apostolum, litigare. Illud autem quod in rescripto nostro de computatione annis singulis facienda conditionaliter dicitur, intelligi volumus absolute; nihilominus injungentes ut clericus sive laicus de ordine vestro, quem constiterit in canonem lætæ sententiæ incidisse, tamquam excommunicatus ab omnibus evitetur donec per hebdomadarium sacerdotem vel per te, fili Prior, fuerit absolutus. Datum Laterani 1x. Kal. Januarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Alexandrino.

*Epist. 146.
Consolatur
captivos Chri-
stianos.*

GRatum gerimus & acceptum, & fraternitatem tuam dignis in Domino laudibus commendamus, quod, sicut ex litteris tuis nobis directis accepimus, circa illos qui Alexandria ac Babylonia sunt captivi diligentiam adhibes pij patris, & ad liberationem ipsorum impendis operam diligentem; & ne periculum negationis incurrant, nobis humiliter supplicasti ut calamitates eorum & angustias quas sustinent attendentes, pro liberatione ipsorum fratribus militiae Templi & Hospitalis necnon Regibus & Principibus orientalis provincie scribere dignaremur. Nos autem, qui cum Apostolo dicere possumus, *Quis infirmatur, & ego non infirmor, quis scandalisatur, & ego non uror*, etsi in tribulationibus eorundem paterno compatiamur affectu, in eo tamen consolationem recipimus qui secundum Apostolum pater misericordiarum & totius consolationis est Deus, qui nos in omni tribulatione nostra misericorditer consolatur, illud in eis spe-

rantes implendum quod veritas, quæ mentiri non novit, in evangelio protestatur: *Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum, Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.* Sanè habito super hoc cum fratribus nostris diligenti tractatu, petitionem tuam quam captivorum ipsorum favore perpendimus apostolice prosequendam, venerabili fratri nostro Patriarchæ Ierolymitano apostolicæ sedis Legato nostris dantes litteras in mandatis quatinus ex parte tam nostra quam sua præscriptos fratres ac Reges & Principes in nomine Domini exhortetur, consulendo fideliter & efficaciter inducendo ut ad redemptionem illorum per congruam commutationem intendant, & contra persecutores fidei Christianæ his pro fide Christi potentibus armis utantur quibus utique Dominus vim suæ virtutis creditur facilis impensurus, cumque hoc acceptabile opus populus intellexerit Christianus, ad subventionem eorum liberaliter suas manus extendat, & nos, si devotè fuerimus exaudire, debemus eos in petitionibus suis plenius exaudire; quicquid autem super hoc actum fuerit idem Patriarcha nobis non differat intimare; ut per suam relationem instructi, juxta quod nobis divina suggererit inspiratio, procedamus. Cum igitur tamquam aurum in fornace Dominus suos probet electos, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica scripta mandantes quatinus captivos ipsos efficaciter exhorteris ut non deficiant in tribulationibus suis: quia non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam quam in nobis Apostolus asserit revelandam; & fidelis est Deus, qui eisdem supra id quod possunt tentari minimè patietur, sed faciet cum tentatione proventum, ut valeant sustinere. Id enim quod in præsentem sustinent, est utique momentaneum, sed in eis pondus æternæ gloriæ operatur, si tamen usque in finem viriliter in incepto certamine duxerint persistendum: quia si legitime consummaverint bonum certamen quod hactenus certaverunt, de reliquo ipsis corona justitiae reponetur. Quædam autem de ipsis audimus quæ cum dolore referimus & pudore: quia ipsi nonnulla committunt impia & nefanda, per quæ non solum divinam majestatem offendunt, verum etiam apud incredulos Christianam religionem infamant, propter quod maximè circa liberationem ipsorum supernæ miserationis retardatur